Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 26. januarja 2017*

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Belgijski, nemški, francoski, italijanski, nizozemski in avstrijski trg kopalniške opreme — Usklajevanje prodajnih cen in izmenjava občutljivih poslovnih informacij — Enotna in trajajoča kršitev — Obveznost obrazložitve“

V zadevi C-614/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 27. novembra 2013,

Masco Corp. s sedežem v Taylorju (Združene države),

Hansgrohe AG s sedežem v Schiltachu (Nemčija),

Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH s sedežem v Schiltachu,

Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH s sedežem v Wiener Neudorfu (Avstrija),

Hansgrohe SA/NV s sedežem v Bruslju (Belgija),

Hansgrohe BV s sedežem v Westknollendamu (Nizozemska),

Hansgrohe SARL s sedežem v Antonyju (Francija),

Hansgrohe Srl s sedežem v Villanovi d’Asti (Italija),

Hüppe GmbH s sedežem v Bad Zwischenahnu (Nemčija),

Hüppe GesmbH s sedežem v Laxenburgu (Avstrija),

Hüppe Belgium SA/NV s sedežem v Woluwé Saint-Étiennu (Belgija),

Hüppe BV s sedežem v Alblasserdamu (Nizozemska),

ki jih zastopajo D. Schroeder in S. Heinz, odvetnika, ter B. Fischer, odvetnica, po pooblastilu J. Templa Langa, solicitor,

pritožnice,

druga stranka v postopku je

* * Jezik postopka: angleščina.

Evropska komisija, ki jo zastopata L. Malferrari in F. Ronkes Agerbeek, agenta, skupaj z B. Kennellyjem, barrister,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Tizzano, podpredsednik Sodišča v funkciji predsednika prvega senata, M. Berger, sodnica, E. Levits, S. Rodin (poročevalec) in F. Biltgen, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. septembra 2015,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družbe Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV in Hüppe BV s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 16. septembra 2013, Masco in drugi/Komisija (T-378/10, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2013:469), s katero je to zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev delne ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4185 final z dne 23. junija 2010 v zvezi s postopkom uporabe člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/39092 – Kopalniška oprema) (v nadaljevanju: sporni sklep).

Dejansko stanje in sporni sklep

2 Dejansko stanje spora je bilo navedeno v točkah od 1 do 9 izpodbijane sodbe in ga je mogoče povzeti tako.

3 Pritožnice, in sicer družba Masco Corp., ameriško podjetje, in nekatere njene evropske hčerinske družbe, med njimi Hansgrohe AG in Hüppe GmbH, proizvajajo kopalniške armature ter zaslone za prhanje in z njimi povezano dodatno opremo.

4 Pritožnice so 15. julija 2004 obvestile Evropsko komisijo o obstoju omejevalnega sporazuma v sektorju kopalniške opreme in zaprosile za imuniteto pred globami na podlagi Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155), če pa jim ta ne bi bila odobrena, pa za znižanje zneska glob, ki bi se jim lahko naložile. Komisija je 2. marca 2005 sprejela sklep o pogojni imuniteti pred globami za pritožnice v skladu s točkama 8(a) in 15 tega obvestila.

5 Komisija je 23. junija 2010 sprejela sporni sklep, s katerim je ugotovila obstoj kršitve člena 101(1) PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3) v sektorju kopalniške opreme. Ta kršitev, pri kateri

naj bi bilo udeleženih 17 podjetij, med katerimi so pritožnice, naj bi potekala v različnih obdobjih med 16. oktobrom 1992 in 9. novembrom 2004 in naj bi zajemala vse protikonkurenčne sporazume in usklajena ravnanja na ozemlju Belgije, Nemčije, Francije, Italije, Nizozemske in Avstrije.

6 Komisija je menila, da so zadevna protikonkurenčna ravnanja del celovitega načrta s ciljem omejiti konkurenco med zadevnimi podjetji in da imajo značilnosti enotne in trajajoče kršitve, katerih področje uporabe je zajemalo kopalniško opremo, ki spada v eno od teh treh podskupin proizvodov: kopalniške armature, zasloni za prhanje in z njimi povezana dodatna oprema ter izdelki sanitarne keramike (v nadaljevanju: tri podskupine proizvodov).

7 Komisija je zato v členu 2 spornega sklepa ugotovila, da je bilo teh 17 podjetij udeleženih pri enotni kršitvi in da so s tem kršila člen 101(1) PDEU in člen 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.

8 Komisija pa je v zvezi s pritožnicami v členu 2, prvi odstavek, točka 1, navedenega sklepa navedla, da jim ne nalaga globe.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

9 Pritožnice so 7. septembra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložile tožbo, s katero so Splošnemu sodišču predlagale, naj razglasi sporni sklep za ničen, za kar so navedle en tožbeni razlog, ki se je nanašal na to, da naj bi Komisija napačno ugotovila, da so bile udeležene pri enotni kršitvi v sektorju kopalniške opreme.

10 Pritožnice so s tem tožbenim razlogom Komisiji očitale, da je na eni strani naredila napake pri ugotavljanju elementov enotne kršitve in udeležbe podjetij pri taki kršitvi in na drugi strani pri presoji dejstev, upoštevanih pri ugotovitvi enotne kršitve in udeležbe pritožnic pri tej kršitvi.

11 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo tožbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank

12 Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

— izpodbijano sodbo razveljavi;

— sporni sklep razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša na pritožnice;

— Komisiji naloži plačilo stroškov in

— sprejme vse druge ukrepe, ki bi bili po mnenju Sodišča ustrezni.

13 Komisija Sodišču predlaga, naj:

— pritožbo zavrne in

— pritožnicam naloži plačilo stroškov.

Pritožba

14 Pritožnice v utemeljitvi pritožbe navajajo dva pritožbena razloga. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno ugotovitev udeležbe pritožnic pri enotni kršitvi. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve.

Prvi pritožbeni razlog: napačna ugotovitev udeležbe pritožnic pri enotni kršitvi

Trditve strank

15 Pritožnice s prvim pritožbenim razlogom zatrjujejo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je menilo, prvič, da so nameravale s svojim ravnanjem prispevati k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci omejevalnega sporazuma, drugič, da so vedele za protipravna ravnanja, ki so jih druga podjetja predvidela ali izvajala pri izpolnjevanju teh ciljev, in tretjič, da so bila pripravljena sprejeti tveganje v zvezi s tem. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na pet delov.

16 Pritožnice s prvim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da je v točki 59 izpodbijane sodbe z ugotovitvijo, da je bil namen zadevnih protipravnih ravnanj ta, da bi se pritožnicam za tri podskupine proizvodov, med katerimi so izdelki sanitarne keramike, omogočil enoten nastop nasproti trgovcem na debelo, očitno izkrivilo dokaze v zvezi z njihovim namenom, da s svojim ravnanjem prispevajo k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci v okviru enotne kršitve. Točka 931 obrazložitve spornega sklepa, ki jo navaja Splošno sodišče v utemeljitev svojih razlogov, naj namreč ne bi omogočala takega sklepanja. Poleg tega naj pritožnice v nasprotju s točko 59 izpodbijane sodbe na obravnavi pri Splošnem sodišču v odgovor na vprašanja navedenega sodišča ne bi priznale, da je bil namen protizakonitih ravnanj enotno nastopiti nasproti trgovcem na debelo.

17 Pritožnice z drugim delom prvega pritožbenega razloga podredno zatrjujejo, da naj Splošno sodišče, če bi se štelo, da se s točko 59 izpodbijane sodbe ne želi dokazati, da so imele pritožnice namen s svojim ravnanjem prispevati k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci v okviru enotne kršitve, ne bi preučilo tega vprašanja in da je zato s tem, da ni uporabilo upoštevnih zakonskih meril, napačno uporabilo pravo.

18 Pritožnice s tretjim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da je izkrivilo dokaze v zvezi z tem, da so pritožnice vedele za protipravna ravnanja, ki so jih druga podjetja predvidela ali izvajala pri izpolnjevanju tega cilja. V zvezi s tem poudarjajo, da je Splošno sodišče v točki 61 izpodbijane sodbe iz članstva pritožnic v usklajevalnih telesih in združenjih za več proizvodov napačno sklepalo, da vedo za vsa protizakonita ravnanja. Članstvo pritožnic v usklajevalnih telesih in združenjih v Belgiji, Franciji ali Italiji pa naj jim ne bi omogočalo vedeti za usklajeno dviganje cen izdelkov sanitarne keramike na ozemlju teh držav članic.

19 Pritožnice s četrtim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da ni pravilno uporabilo zakonskih meril pri ugotavljanju enotne kršitve, ker ni preučilo, ali bi lahko razumno predvidele vsa protikonkurenčna ravnanja v zvezi z izdelki sanitarne keramike.

20 Pritožnice s petim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da je napačno uporabilo pravo, ker ni preučilo, ali so bile pripravljene sprejeti tveganje v zvezi z ravnanjem, ki so ga predvidela ali izvajala druga podjetja, ki prodajajo izdelke sanitarne keramike, za doseganje skupnega cilja, za katerega so si prizadevali vsi udeleženci omejevalnega sporazuma. Iz sodne prakse Sodišča pa naj bi izhajalo, da se ta pogoj uporabi tudi v primeru, ko je podjetje vedelo za protizakonito ravnanje, ki so ga predvidela ali izvajala druga podjetja pri doseganju tega cilja, pri čemer naj bi šlo za element namena, ki se zahteva pri ugotavljanju udeležbe tega podjetja pri vseh zadevnih protikonkurenčnih ravnanjih.

21 Po mnenju Komisije je treba prvi pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten oziroma ga vsekakor zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

22 Najprej je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso kršitev člena 101(1) PDEU lahko ne le posledica ločenega dejanja, ampak tudi niza dejanj ali celo trajajočega ravnanja, čeprav bi lahko tudi en ali več elementov tega niza dejanj ali trajajočega ravnanja sam po sebi in ločeno pomenil kršitev navedene določbe. Tako lahko Komisija, kadar se različna dejanja zaradi istega cilja izkrivljanja konkurence znotraj notranjega trga uvrščajo v „celovit načrt“, pripiše odgovornost za ta dejanja glede na sodelovanje pri kršitvi kot celoti (sodbi z dne 6. decembra 2012, Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 41, in z dne 24. junija 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisija in Komisija/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P in C-294/13 P, EU:C:2015:416, točka 156).

23 Podjetje, ki je pri taki enotni in kompleksni kršitvi sodelovalo s svojimi ravnanji, ki spadajo pod pojma sporazum ali usklajeno ravnanje s protikonkurenčnim ciljem v smislu člena 101(1) PDEU in ki naj bi pripomogla k uresničitvi kršitve v celoti, je tako lahko odgovorno tudi za ravnanja drugih podjetij v okviru te kršitve v celotnem obdobju svojega sodelovanja pri navedeni kršitvi. Za tak primer gre, če se ugotovi, da je navedeno podjetje nameravalo s svojim ravnanjem prispevati k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci, in da je vedelo za protipravna ravnanja, ki so jih druga podjetja predvidela ali izvajala pri izpolnjevanju istih ciljev, ali da je lahko ta ravnanja razumno predvidelo in je bilo pripravljeno sprejeti tveganje (sodbi z dne 6. decembra 2012, Komisija/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, točka 42, in z dne 24. junija 2015, Fresh Del Monte Produce/Komisija in Komisija/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P in C-294/13 P, EU:C:2015:416, točka 157).

24 Pritožnice v obravnavanem primeru s prvim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da je s tem, ko je v točki 59 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so bila protipravna ravnanja v enotnem nastopu pritožnic nasproti trgovcem na debelo za tri podskupine proizvodov, izkrivilo dokaze.

25 V zvezi s tem je treba poudariti, da se je Splošno sodišče, kot je razvidno iz besedila te točke, v vsakem primeru na to ugotovitev oprlo le podredno, da bi potrdilo obstoj in naravo celovitega načrta, ki omogoča opredelitev enotne kršitve, pri čemer ta presoja po mnenju Splošnega sodišča dejansko izhaja iz številnih drugih dejavnikov, ki jih je Komisija navedla v spornem sklepu.

26 Ker zato s trditvami, ki so jih navedle pritožnice v okviru prvega dela prvega pritožbenega razloga, ni mogoče izpodbiti ugotovitev, do katerih je prišlo Splošno sodišče v točkah od 58 do 62 izpodbijane sodbe, da je lahko Komisija pravilno sklepala, da obstaja enotna kršitev, je treba ta del zavrniti kot brezpredmeten (glej v tem smislu sklepa z dne 28. oktobra 2004, Komisija/CMA CGM in drugi, C-236/03 P, neobjavljen, EU:C:2004:679, točke od 30 do 32, in z dne 21. oktobra 2014, Mundipharma/UUNT, C-669/13 P, neobjavljen, EU:C:2014:2308, točka 36).

27 Pritožnice z drugim, četrtim in petim delom prvega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očitajo, da ni preučilo, ali so izpolnjeni pogoji, našteti v točki 22 te sodbe, ter natančneje, prvič, ali so nameravale s svojim ravnanjem prispevati k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci enotne kršitve, drugič, ali so lahko razumno predvidele vsa protikonkurenčna ravnanja v zvezi z izdelki sanitarne keramike, in tretjič, ali so bile pripravljene sprejeti tveganje v zvezi s tem.

28 V zvezi s tem je treba opozoriti, da se od Splošnega sodišča, kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse Sodišča, načeloma ne more pričakovati, da odgovori na predloge in trditve, ki niso bili navedeni ali niso bili dovolj jasno in natančno navedeni med postopkom in zlasti v začetni vlogi (glej v tem smislu sodbi z dne 6. marca 2001, Connolly/Komisija, C-274/99 P, EU:C:2001:127, točka 121, in z dne 20. marca 2014, Rousse Industry/Komisija, C-271/13 P, neobjavljena, EU:C:2014:175, točke od 17 do 19).

29 V obravnavanem primeru pa iz presoje začetne tožbene vloge in replike, ki je bila vložena v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, zlasti iz presoje točk te vloge in te replike, na katere se sklicujejo pritožnice v utemeljitev te pritožbe, izhaja, da pritožnice, čeprav so prerekale to, da naj bi vedele za vsa tajna ravnanja, ki se nanašajo na tri podskupine proizvodov, pred Splošnim sodiščem niso navedle nobene trditve, ki bi se nanašala na to, da s svojim ravnanjem niso prispevale k skupnim ciljem, za katere so si prizadevali vsi udeleženci, ker niso mogle razumno predvideti vseh očitanih protipravnih ravnanj in ker niso bile pripravljene sprejeti tveganja v zvezi s temi ravnanji.

30 V teh okoliščinah Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da teh vprašanj v izpodbijani sodbi ni izrecno preučilo. V zvezi s trditvijo, da naj Splošno sodišče ne bi preučilo, ali so lahko pritožnice razumno predvidele vsa očitana protipravna ravnanja in ali so bile pripravljena sprejeti tveganje v zvezi z njimi, je treba poleg tega ugotoviti, da ker je Splošno sodišče v točkah 61 in 82 izpodbijane sodbe ugotovilo, da so pritožnice vedele za ta ravnanja, ni bilo treba preveriti, ali so lahko razumno predvidele navedena ravnanja in bile pripravljene sprejeti tveganje v zvezi z njimi, saj sta ta pogoja, kot izhaja iz točke 23 te sodbe, alternativna.

31 Ker se želi s trditvami, ki so jih navedle pritožnice, dokazati, da pogoji, navedeni v točki 23 te sodbe, v obravnavanem primeru niso izpolnjeni, jih ni mogoče preučiti v fazi pritožbe.

32 Kot namreč izhaja iz ustaljene sodne prakse, je pristojnost Sodišča v okviru pritožbe načeloma omejena na presojo pravnih ugotovitev glede razlogov, ki so bili predmet razprave na prvi stopnji (glej v tem smislu sodbi z dne 30. aprila 2014, FLSmidth/Komisija, C-238/12 P, EU:C:2014:284, točka 42, in z dne 22. maja 2014, ASPLA/Komisija, C-35/12 P, EU:C:2014:348, točka 39).

33 Iz tega izhaja, da je treba drugi, četrti in peti del prvega pritožbenega razloga zavreči kot delno nedopusten in zavrniti kot delno neutemeljen.

34 Pritožnice se v okviru tretjega dela prvega pritožbenega razloga sklicujejo na to, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze s tem, da naj bi v točkah 61 in 82 izpodbijane sodbe napačno menilo, da so vedele za vsa protipravna ravnanja, med katerimi so protipravna ravnanja v zvezi z izdelki sanitarne keramike v Belgiji, Franciji in Italiji.

35 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu s členom 256 PDEU in členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pritožba omejena na pravna vprašanja. Splošno sodišče je zato edino pristojno, da ugotovi in presodi upoštevna dejstva ter presodi dokaze. Presoja dejstev in dokazov, razen ob njihovem izkrivljanju, torej ni pravno vprašanje, ki bi bilo kot tako v okviru pritožbe predmet nadzora Sodišča (glej v tem smislu sklep z dne 24. septembra 2009, Alcon/UUNT, C-481/08 P, neobjavljen, EU:C:2009:579, točka 18; sodbo z dne 13. januarja 2011, Media-Saturn-Holding/UUNT, C-92/10 P, neobjavljena, EU:C:2011:15, točka 27, in sklep z dne 3. marca 2016, AgriCapital/UUNT, C-440/15 P, neobjavljen, EU:C:2016:144, točka 32).

36 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je izkrivljanje podano, če je presoja obstoječih dokazov, ne da bi se uporabili novi, očitno napačna. Tako izkrivljanje pa mora biti očitno razvidno iz listin iz spisa, ne da bi bilo treba dejstva in dokaze ponovno presojati. Poleg tega mora pritožnik, kadar zatrjuje, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, natančno opredeliti dokaze, ki naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri presoji, ki naj bi po njegovem mnenju Splošno sodišče pripeljale do tega izkrivljanja (glej v tem smislu sodbo z dne 3. decembra 2015, Italija/Komisija, C-280/14 P, EU:C:2015:792, točka 52 in navedena sodna praksa).

37 Ugotoviti pa je treba, da pritožnice v zvezi z ugotovitvami iz točk 61 in 82 izpodbijane sodbe o tem, da so vedele za zadevna protizakonita ravnanja, v pritožbi niso opredelile dokaza, ki naj bi ga Splošno sodišče očitno napačno presodilo, v smislu te sodne prakse.

38 Tako pritožnice želijo pod pretvezo trditev v zvezi z domnevnim izkrivljanjem dokazov v resnici izpodbijati presojo dejanskega stanja, ki jo je izvedlo Splošno sodišče, v skladu s katero je Komisija lahko zlasti ob upoštevanju praks usklajenega dviganja cene znotraj usklajevalnih teles, katerih članice so bile pritožnice, utemeljeno ugotovila, da so vedele za vsa zadevna nezakonita ravnanja, vključno s tistimi v zvezi z izdelki sanitarne keramike. Taka presoja pa ne spada v nadzor Sodišča v okviru pritožbe.

39 Tretji del prvega pritožbenega razloga je treba zato zavreči kot nedopusten.

40 Iz navedenega sledi, da je treba prvi pritožbeni razlog v celoti zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve

Trditve strank

41 Pritožnice z drugim pritožbenim razlogom grajajo točko 59 izpodbijane sodbe, da naj izpodbijana sodba ne bi bila obrazložena, ker naj Splošno sodišče ne bi preučilo nekaterih upoštevnih trditev v zvezi z udeležbo pritožnic pri enotni kršitvi.

42 Splošno sodišče naj ne bi preučilo, prvič, ali so pritožnice imele namen s svojim ravnanjem prispevati k doseganju skupnega cilja, drugič, ali so lahko razumno predvidele vsa protizakonita ravnanja, ki so jih v okviru prodaje izdelkov sanitarne keramike predvidela ali izvajala druga podjetja za doseganje skupnega cilja, za katerega so si prizadevali vsi udeleženci, in tretjič, ali so bile pritožnice pripravljene sprejeti tveganje v zvezi s takimi ravnanji.

43 Splošno sodišče naj s tem ne bi izpolnilo svoje obveznosti obrazložitve.

44 Po mnenju Komisije je treba drugi pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten oziroma ga vsekakor zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

45 Ugotoviti je treba, da se drugi pritožbeni razlog v bistvu navezuje na drugi, četrti in peti del prvega pritožbenega razloga, zato ga je treba zavrniti iz enakih razlogov, kot so navedeni v točkah od 28 do 33 te sodbe.

46 Ker nobenemu od pritožbenih razlogov, ki jih navajajo pritožnice, ni mogoče pritrditi, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

47 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, Sodišče odloči o stroških.

48 Na podlagi člena 138(1) tega poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) istega poslovnika uporablja za pritožbeni postopek, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker pritožnice s pritožbenimi predlogi niso uspele in je Komisija predlagala, naj se jim naloži plačilo stroškov, se jim naloži plačilo stroškov, ki se nanašajo na to pritožbo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbam Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV in Hüppe BV se naloži plačilo stroškov.

Podpisi